

VIII.

Bekeering van Afrikaner.

Wijlen de Eerw. heer Moffat arbeidde voor negen lange jaren onder de Namaquas zonder eenig schijnbaar goed gevolg. Toch zag hij in het negende jaar de vrucht van zijn arbeid in de bekeering van den wereldberuchten Namaqua-opperhoofd Afrikaner.

Deze man was een zeer verharde zondaar. Vele jaren lang was zijn naam schrikwekkend voor geheel Namaqualand. Doch toen hij onder den invloed des Évangelines geraakte, weende hij gelijk een kind, en vond genade door het bloed van Christus. Zoo degelijk was de verandering door hem ondergaan, dat het in waarheid kon gezegd worden: de wolf is veranderd in een lam.

De getuigenis van den heer Moffat is als

volgt: — „Gedurende al den tijd die ik aldaar doorbracht, had ik niet over hem te klagen.”

Hij was zeer gehecht aan zijn leeraar, en toen de Eerw. heer eens Kaapstad wilde bezoeken, verzocht Afrikaner de gunst hem te mogen vergezellen. Dit werd hem toegestaan, hoewel de zendeling goed wist, dat er wel gevaar aan verbonden was, om reden dat de weg liep door zekere streken, die de kapitein vroeger verwoest had.

De afstand te worden afgelegd, was zeshonderd mijlen, en op verscheidene boerenplaatsen werd verbazing te kennen gegeven, dat de heer Moffat nog in leven is, aangezien men voor de vaste waarheid gehoord had, dat hij door Afrikaner vermoord was.

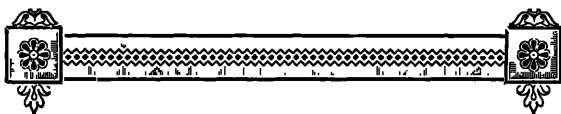
Op een plaats verhaalde hij dat Afrikaner bekeerd was, en toen zeide de boer: „Wel, ik kan bijna alles gelooven wat gij zegt, maar dit niet. Er zijn zeven wonderen in de wereld, deze zou de achtste zijn!” Hem werd echter door den zendeling verzekerd, dat de gewezen woestaard een nieuw mensch geworden was.

„Wel,” hernam hij, „als wat gij zegt waar is, heb ik ééne begeerte, en dat is: om Afrikaner te zien vóór ik sterf. Wanneer gij terug komt, zoo waar als de zon boven onze hoofden

schijnt, ga ik met u om hem te zien, alhoewel hij mijn eigen oom gedood heeft."

Bij het vernemen van dit woord, was de Eerw. heer wat verlegen, doch besloot eindelijk aan den boer het geheim te openbaren. Hij noodigde hem naar zijn wagen, en op het opperhoofd wijzende, zeide hij: „Hier is Afrikaner." De man stond verstomd. Hij bewoog een paar schreden achterwaarts en riep: „Zijt gij Afrikaner?" De kapitein ontblootte zijn hoofd, maakte eene nederige buiging en zeide: „Ik ben het!" Tegelijkertijd bevestigde hij ook de getuigenis van zijn leeraar. Toen riep de boer uit: „O God! welk een wonderwerk is hier geschiedt!" Daarna noodigde hij hen allen naar zijne woning en bewees hen gastvrijheid.

IX.

De vermoorde zendeling.

(Eene korte geschiedenis in Zuid-Afrika.)

De Eerw. heer James Thomas heeft vele jaren gearbeid in Zuid-Afrika. In het jaar 1856 verloor hij zijn leven op eene droevige wijze. Hij was juist verhuisd van Clarkburg, eene zendingstatie in Kaffirland, naar Beecham Wood, een andere statie in Gealekaland, en de inwoners van de landstreek waren oorlogzuchtig. Sommigen der inboorlingen waaronder hij ging arbeiden, hadden getwist met een anderen stam, en zij waren handgemeen geworden.

Drie van de tegenpartij werden gedood, en hunne vrienden verklaarden niet te zullen rusten alvorens de aanvoerder van den aanval ook gedood was.

Vier dagen na aankomst van den Eerw. heer Thomas op de statie, hoorde hij te middernacht het geroep: „Wij zijn aangevallen door de Pondos.” Hij liep dadelijk naar buiten om te zien wat er gaande was. De inboorlingen verhaalden hem dat de vijand bij de kraal was, nabij het huis.

Hierop keerde hij voor een oogenblik terug naar zijne woning om veiligheids-schikkingen te maken voor zijne familie en de vele vrouwen en kinderen die nu verschrikt het huis binnenstroomden.

Daarna ging de dappere zendeling uit om met den vijand te spreken, in de hoop den vrede te herstellen, zooals hij reeds dikwijls te voren had gedaan.

Toen hij bij de kraal kwam, vond hij de Kaffers in groot getal, schijnbaar er op uit het vee te rooven. Hij riep uit: „Ik ben uw leeraar! waarom valt gij mij aan?” Pas had hij deze woorden geuit, of een der vijanden riep uit: „Steek hem.”

Toen de heer Thomas dit hoorde, zeide hij aan den man die bij hem was: „Laat ons terug gaan, zij zullen ons kwaad doen.” Zij keerden zich om, doch helaas! het was te laat, een kaffer wierp een assegaai, die den braven leeraar in den rug trof. De ongelukkige man

viel, de naturellen stormden op hem toe, en hij bleef dood op de plek.

De vrouw van den vermoorden zendeling, het geraas hoorende, gaf haar zuigeling haastig aan eene meid, en liep in allerijl het huis uit naar de kraal van waar het wreede krijgsgeroep van de barbaren haar tegenklonk. Voor zij echter de plaats bereikte, kwam zij eenige mannen tegen, het lijk van haar echtgenoot dragende.

Zij was overstelpt van droefheid, doch dit was haar troost, dat haar geliefde echtgenoot lang en getrouw in het zendingsveld had gearbeid, en dat hij bereid was om te sterven, toen zijn Heer hem riep.

Opmerkelijk is het, dat hij kort voor zijn betreurden dood eenige regels op rijm had gezet als volgt:

For me a Victor's Crown
Of glory is prepared,
And when I lay this body down,
This shall be my reward."

Dit vers beteekent in 't Hollandsch: „Voor mij is de kroon van een overwinnaar bereid, en wanneer ik dit lichaam nederleg, zal dit mijne belooning zijn.”

De Christelijke lezer lette er op tegen welke kosten het Woord Gods soms aan de heidenen wordt gebracht. Jezus zegt: „Wie zijn leven liever heeft dan Mij, is Mijns niet waardig.” Hoe betaamt het den Christen veel te bidden voor de arbeiders in de heidenwereld. En te *geven* voor de zaak met blijmoedige harten.

X.

Eene geschiedenis in Zuid-Afrika 51 jaren geleden.

De Eerw. heer J. L. Hodgson, Wesleyaansche leeraar, bezocht eene zendingsstatie, tot zijn kerkgenootschap behoorende, in Groot-Namaqualand, in het jaar 1841. Van zijn bezoek werd gebruik gemaakt om de eerste zendingsvergadering te houden, met het doel om de inboorlingen te leeren dat het hun plicht is te geven, naardat de Heer hen gezegend had, voor het uitbreiden van het Evangelie naar andere stammen.

In den loop van den voormiddag kwamen er verscheidene van de buitenwijken naar het kleine dorp Nisset Bath, om de vergadering, reeds den Zondag tevoren aangekondigd, bij te wonen.

Om 3 uur nm. werd de klok geluid, en de

gemeente, ten getale van tweehonderd en vijftig, haastte zich naar het kerkgebouw. De vergadering werd met gebed geopend door den heer Cook, daarna gezongen. Toen sprak hij de vergadering toe over de zending, gevolgd door de heeren Hodgson en Tindall. De toespraken liepen over: de heidenwereld, de voordeelen van zendingsarbeid, de uitgestrektheid en belangrijkheid van het Wesleyaansche Genootschap, de begeerte om het Evangelie te zenden naar de Damarees en Boschjesmans, de gewilligheid van vele jongelieden in Engeland om dit moeilijk en gevaarlijk werk te ondernemen, de voordeelen tijdelijk en geestelijk aangebracht door het Evangelie in hun eigen distrikt, en onder hun eigen stam, en hunne verplichting om deze groote zaak te helpen bevorderen.

Een inschrijvingslijst werd toen geopend, en tien ossen, drie koeien, een vaars, drie kalveren, zestig schapen, en zeven bokken, werden opgeschreven als eerste bijdragen voor een nieuwe statie, te worden gesticht in een der wijken.

De vergadering werd nu verdaagd tot na den avondgodsdienst. Bij het voortzetten daarvan werden nog 53 schapen en 18 bokken beloofd. De inboorlingen toonden eene levendige belangstelling in de verrichtingen. Niets werd gedaan om de gemoederen gaande te maken.

De geheele lijst leverde de volgende slotsom :

3 koeien	gewaardeerd op	36	rijksdaalders
10 ossen	" "	200	"
2 vaarzen	" "	14	"
4 kalveren	" "	28	"
147 schapen	" "	441	"
58 bokken	" "	177	"
1 bul	" "	7	"

Dit vee werd verkocht en de opbrengst voor het genootschap was £ 67. 14. 6.

Na deze vergadering vonden er meer dergelijke plaats, bij welke gelegenheden inboorlingen het woord voerden, en getuigenis aflegden van de waarde des Evangelies in hun midden.

Lezer, welk eene groote schat toch is het Evangelie!

Door zijn vredeboden
 Doet God zondaars nooden
 Tot het hoogste goed.
 God heeft ons vergeven,
 God schenkt ons het leven
 Door des Heilands bloed.
 Ja de Heer wil nog veel meer,
 Boven bidden, boven denken,
 Alles aan ons schenken."
